

Praktfull Rachmaninov

**Rachmaninov: Symfoni nr. 3, Dödens ö,
Vocalise**

CHSA5297

John Wilson går från klarhet till klarhet som dirigent och inspelningsartist. Den senaste cd-skivan från Chandos med Sinfonia of London, en orkester som han återuppväckt från de döda skulle man kunna säga, innehåller tre centrala verk av **Rachmaninov**. På 1950- och 60-talet användes den studio-orkestern av olika skivbolag för just inspelningar, men för några år sedan återuppstod den under ledning av **John Wilson** och i den verkar numera flera ledande brittiska musiker från andra ensembler runt om i Storbritannien.

Rachmaninovs tredje symfoni komponerades i mitten av 1930-talet och innebar mycket av en nyorientering i hans tonsättarskap. De böljande melodierna finns kvar, precis som det ödsliga vemodet, men något nytt har också tillkommit som skarpare accenter och ett rytmiskt vitalt driv. **Wilson**s inspelning sällar sig till de allra bästa på skiva, tolkningen har dramatik, en glödande värme i stråkarna och mycket briljans i blecket, vilket förstärks av Chandos dynamiska ingenjörskonst som dock låter som allra bäst om man som lyssnare har tillgång till en SACD-spelare eller en streamingstjänst med den funktionen. Tolkningen känns lika överdådigt lyxig som en guldkimrande rysk kupol från tsartiden; den kanske endast överträffas av **Jansons** varmhjärtade på Warner och **Maazels** läckert raffinerade på DG.

Dödens ö, efter **Böcklins** berömda tavla, slutfördes 1908 och är en av hans mest grubblande kompositioner. **Rachmaninovs** suggestiva stegring mot det ödesmättade klimax som finns framåt slutet är sällsynt otäck musik, förtvivlad och neurotisk. **Wilson** och hans medmusikanter gör verket med stor intensitet och passion, precis som **Ashkenazy** (Decca) och **Reiner** (RCA).

Rachmaninovs finstämda Vocalise, som finns i lite olika versioner, ligger insprängd som spår två på cd:n, vilket ger oss lyssnare möjligheten att pusta ut en stund efter Dödens Ö och kan samla kraft inför tredje symfonin. Sammantaget en mycket fin ny inspelning från Chandos och deras nuvarande husdirigent **John Wilson** som tycks spotta ur sig den ena imponerande skivan efter den andra i rask följd.

Per Nylén